

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Bluroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Inceput de an.

Luna Ianuarie s'a început cu o zi vineri. Vinerea cea dintâi din fiecare lună este ziua consacrată Sf. Inimi. Această coincidență norocoasă ne aduce aminte că anul nou trebuie să-l oferim Inimii lui Isus. Toate nădejtile noastre, toate programele și intențiile, tot ce așteptăm dela acest an și suferim în decursul lui să fie închis mai înainte în Inima pre Sf. a lui Isus ca nădejtile, programele intențiile, așteptările și suferințele noastre să se sfințească.

Dacă ascultăm sfaturile acestei Inimi iubitoare și înțelegătoare, atunci în anul nou niciodată nu ne vom simți părăsiți. Această Inimă emanuează corentul iubirii care iubire ne umple sufletele de bucurie sfântă și de fericire și ne învâluie într'o haină impenetrabilă a tuturor ispitelor. Dacă înțelegem

legem intenția Inimii Sfinte și noi devenim pentru semenii noștri focare de iubire și mânia, invidia și ura nu va avea loc între noi.

Dacă ne punem sub ocrotirea Inimii lui Isus și ne împlinim toate datorile cu sfințenie, am făcut tot ce trebuie, ca anul nostru să fie fericit. Dar ca să putem noi să facem aceasta, mai întâiu trebuie cu inimă sinceră și smerită să îngenunchiem înaintea Inimii lui Isus și să-i cerem ajutorul, ca să putem părăsi greșelele trecutului.

Să scoatem învățăturile anului trecut și atunci vom fi scutiți de durerile lui. Dar ca să procedăm conform principiilor lui Isus și dorinții Inimii lui, trebuie ca lucrurilor și evenimentelor exterioare să nu le atribuim importanță mai ma-

re, decât au. Cu aceasta asigurăm seninătatea sufletelor noastre.

Dacă le facem toate aceste, la sfârșitul anului 1937 vom putea spune: Inima prea Sfântă a lui Isus, eu ți-am oferit anul întreg cu nădejtile, munca și suferințele lui. Tu m'ai ajutat în acest an și mie mi-a mers mai bine. Dacă n'am reușit să mă lepăd de vre-o greșală, Doamne sunt așa de slab, îți făgăduesc că în viitor, cu ajutorul tău, voi lupta cu îndârjire contra ei. Dar îți mulțumesc Inimă prea Sfântă că în anul acesta mai făcut cu mult mai fericit, decât cum am fost.

I. B.

Citiți și răspândiți

„Dumineca“

DECALOGUL Serviciul Propagandei București

Str. Benito Mussolini No. 56

Români Uniți.

În fața insistențelor pontificale de a avea o presă catolică la înălțimea cerințelor moderne și a conștiinței că, realizările noastre în această direcție lasă încă de dorit, tinăra gruparea Decalogului din Capitală, formată din titrați universitari, profesioniști și studenți, se vede nevoită a-și spune răspicat cuvântul, pentru a salva o situație, care nu ne mai convine. Străduința noastră nu poate fi indiferentă niciunui Român Unit, atât timp cât noi voim să creăm în Capitala țării un mic grup de misionari ai presei cu ramificații în toate orașele, care să înlesnească răspândirea presei și a cărții creștine și care să pornească prin tipar ofensiva împotriva hulirilor lui Hristos și a Neamului.

DECALOGUL

- Nu face politică de partid
- Nu e călăuzit de ambiție sau de interesele cuiva.

LUPȚA

- Pentru a sustrage pe Românii Uniți de sub influența presei a-creștine de multe ori ostilă nouă.
- Pentru a impune punctul de vedere al creștinismului integral în toate problemele de politică și cultură, care formează

ză obiectivul curentelor anti-creștine.

- Impotriva imoralității din viața particulară și publică.
- Pentru reincreștinarea țării
- Pentru triumful ideii naționale române, modelată, nu după programul vreunui partid politic, ci după principiile de viață creștină și națională românească.

Pentru reușita luptei noastre și pentru a salva misiunea la care Biserica noastră trebuie să țină, ca un ultim efort.

Instituim luna Decalogului dela 1—28 Februarie.

In care timp
RUGĂM

- Achitarea abonamentelor restante
- Inscrierea cu orice sume printre prietenii Decalogului
- Nouă abonamente, colecte printre prieteni, în parohii, dacă e posibil o colectă printre credincioși, tasul unei dumineci.

Români uniți, ajutați-ne la realizarea programului. El este o liniștire de conștiință pentru orice Român Unit, care ține la misiunea Bisericii și neamului său. Prin faptul că reprezentăm România de Măine, pe care trebuie să o clădim cu ajutorul Părinților noștri, voi sunteți com-

VREA

- Săptămânal român unit în București.
- Editură-tipografie
- Reorganizarea întregii prese române unite.
- Pregătirea prudentă a cotidianului român unit.

NE TREBUE

- Înțelegerea Românilor Uniți.
- Susținerea prin abonamente plătite.

NEGĂSIM

- După o existență trudnică de nouă luni cu 85% din abonamente neachitate fără posibilități materiale pentru anuce vine.
- Complect izolați în strălădania noastră.

plect acoperiți în fața istoriei. Dați-vă seama că, pentru misiunea noastră sfântă pentru frontul împotriva imoralității, pentru o b r a z u l vostru, pentru voi, care nu vă puteți prezenta pe toate drumurile numai cu mâinile goale, pentru a desminți o stare de lucruri care nu ne face cinste, jertfiți o parte din comoditatea voastră. Nu vă cerem nimic peste puterile voastre, Vă cerem doar să plătiți abonamentul la o publicație de care v'ați servit și dacă aveți un plus dați pentru opera noastră mare.

Trebuie să știți odată că,

singura voastră nădejde sunteți doar voi. Vă place să vi se vorbească de cotidian? Unde sunt încercările în acest sens? Nu vă dați seama că, nu puteți aștepta miluirea nimănui?

Români Uniți, nu voiți să preîntâmpinați furtună, care se ridică la orizont? Nu vă ajung

lecțiile altora? Nu, ofensiva voastră nu poate întârzia. Noi încercăm aci o trezire. Dăm un semnal, gata fiind la suprema jertfă. Cine ne va trăda?

Decalogul București
Str. Benito Mussolini, 56

Ce au zis necredincioșii despre Domnul nostru Isus Cristos?

Toți necredincioșii cari au studiat viața lui Isus au recunoscut că el a depășit cu mult, nu numai omeneirea mijlocie, fi pe toți oamenii și pe cei mai mari.

„El este la punctul culminat al grandoarei omenești“. (Renau),

„El, în raport cu noi, stă la o distanță neîntrecută prin perfecțiunea lui. El ne arată cu o claritate suverană direcțiunea în cotro trebuie să mergem. Curățenia lui, pretențiunile lui în privința curățeniei în legătură cu îndurarea lui față de păcătoși este minunea minunilor. El se împune prin singuranța, prin forța simplă a acțiunii lui, prin strălucirea luminoasă, claritatea și fragesimea ființei lui întregi“. (Bousset).

„Dacă Dumnezeu a fost

cândva om, sau dacă omul a fost Dumnezeu, Isus a fost și unul și altul“. (Byron).

„El este omul dumnezeesc, sfântul, tipul, modelul tuturor“. (Goethe).

„El este mai mult ca om. El pune în umbră toată perfecțiunea omenească prin mărimea și bunătatea lui“. (Channing).

„El este cel mai mare reprezentant și model al omeneirii“. (Kant).

„Religia lui este religia absolută“. (Hegel).

„El nu va pute fi urmat de nimeni, care să-l depășească, s'au chiar să-l ajungă,... nici odată nu va fi posibil de a concepe că ar pute să-i fie cineva egal,“ (Strauss).

„El este piatra angulară a umanității (Renau).

„El este de o măreție colosală. Departe cu o sută de coturi de Confuciu, Socrate, Moise și de toți bătrânii“. (Grond'hom)

„El este inexplicabil, unicul pentru toate timpurile; în afară de el nu este nimic“. (Loti).

„El este omul care nu poate fi egalat și nime nu-l va egala, este supra omul“. (Pfleidever).

Părerii cari nu ne pot bănuși și cari s'ar pute continua pe pagini întregi.

Avem lipsă să ne însușim cunoștinți apologetice, adică cunoștinți cari tind la întărirea adevărurilor de credință în noi pentruca:

Ele ne vor întări credința noastră, în contra ispitelor, în contra încercărilor și în contra schimbării simțămintelor noastre;

Ele ne vor da putința să împărtășim și pe alții în cunoștințele noastre, cu toate ca credința se propagă mai vârtos prin exemplul bun, însă se propagă mai repede dacă creștinul bun este în măsura să o facă cunoscută altora motivele credinței lui, de ne vor inarma să apărăm religia în contra atacurilor odioase și totdeauna actuale ale acelorora, cari o atacă, sau fiindcă nu o cunosc, sau a o schimbă, și cari

foarte de multe ori vreau să'o ignoreze, sau să'o deformeze, din cauza, că pentru ei e prea curată și prea sublimă, pentru sufletul lor pornit să cadă, fie prin plăceri stricate, fie printr'un libertinaj orgolios, în fine ele ne vor întări inima noastră, luminând mintea și alimentând zelul nostru dând nouă aceea cunoștință plăcută despre Domnul nostru Isus Cristos, în care sf. Evgelist Ioan vede deja începutul vieții veșnice în noi.

Iacă este bine să înțelegem din început, că prin aceste cunoștinți singure nu vom ajunge la actul credinței. Actul credinței este altceva decât alipirea minții noastre la consecințele unei gândiri, carii au de premise motivele credinței, credința este în adevăr o afirmare a minții și a gândirii, însă condiționate în mod esențial de bune dispoziții morale și impuse de voința sub influența darului dumnezeesc, cum spune sf. Augustin ca: „eu nu aş crede dacă nu aş vedea că trebuie să cred“.

Apologia, adică știința motivelor de credință fiind o muncă a minții omenești, însă ajutat de Dumnezeu, poate numai să ajungă la aceasta constatare științifică: este un lucru cu minte,

este un lucru bun, este un lucru de lipsă a crede în Isus? Inșă credința este altceva, ca aceasta constatare; altcum nu ar mai fi credință. In adevăr ar fi o evidență directă despre lucrurile arătate de mintea noastră, până când ea este o cunoștință învălită, în acel înțeles că cel ce crede nu vede adevărul pe care îl mărturisește, de cât prin mărturia altcum limpede cunoscută a Dumnezeului, care a descoperit aceste adevăruri, și în cazul acesta credința nu ar pute să aibă mai multă tărie, decât alipirea minții noastre la adevărurile științifice, până când credința depășește în certitudine toate adevărurile și cele mai evidente.

Noi știm că de unde vine obscuritatea credinței: ea vine din faptul că credința este luminată prin lumina indirectă, prin cuvântul aceleuia, care vede și nu se înșală. Inșă dacă ea este obscură de unde vine acea țarie superioară a ei? Dintr'o intervenție a voinței și de o influență misterioasă, foarte puternică a darului.

Prin urmare theologia, înțeleaptă în înțelesul cel mai strict al cuvântului, ca cunoștința adevărurilor descoperite, care fac obiectul credinței sunt tot atât de tre-

buincioase creștinului, ca apologia, înțeleasă tot așa în înțelesul cel mai larg al cuvântului ca cunoașterea motivelor de a crede. A crede fără orice motiv, ar fi a crede orbiș fără raison, ce nu ar mai fi credință creștină, a crede fără a cunoaște în orice măsură obiectul credinței, fără a ști aceea ce credem este o pură imposibilitate. Tot așa ca motivele de credință cele mai întemeiate, tot așa cunoștințele chiar aprofundate ale învățătorei creștine nu ne dau credința și nu se indentifică cu ea. Aceasta o vor înțelege toți cari își aduc aminte că credința este un act liber și un act supranatural, imposibil fără de dar. In adevăr se întâlnesc teologi cari au foarte întinse cunoștinți religioase și foarte întemeiate, și au o credință foarte imperfectă, și să găsească neștiutori, cari nu știu decât catehismul, și cari cred cu o credință foarte perfectă!

Este nu mai puțin adevărat, că noi trebuie să avansăm în aceste amândouă cunoștințe, anume în cunoștința adevărurilor descoperite însași, precum și în motivele cari garantează adevărul descoperirii, și cumcă aceste cunoștințe ale noastre trebuie să fie proporționate cu vârsta

și cu situația noastră în lume.

Cunoștințele elementare ale catehismului adunate în copilăria noastră nu mai ajung în tinerețe și vârsta noastră matură. În măsura în care înaintăm în viață, mintea noastră devine mai pretensivă și nu ne este nouă permis să-i refuzăm lumina mai bogată, de care are ea lipsă.

Cum se poate crede că credința noastră, care este cea mai înaltă activitate a minții noastre, și o participare în gândirea dumnezeiască, ar pute se scape de sub legea progresului? Dacă noi nu vom adăuga nimic la agoniseala omenească a anilor noștri dintâi, noi vom rămânea totdeauna copii. A rămânea copil în știința lui Dumnezeu, ce rușine pentru acela, care este mândru că a devenit om prin experiența și prin cunoștinți profane!

Altcum este clar ca un om cu cultură, fiind exigențele minții lui mai imperioase, ca la alții, la aceeași vârstă și având legături cu spirite tot așa cultivate și pretensive ca a lui, este dator să împingă studiile religiei lui și ale motivelor cari justifică credința lui înaintea minții lui! El este dator cu aceasta pentru reputația și fermitatea credinței lui, ca

să o poată apăra în contra obiecțiunilor cari ar pute să li se pună, fie din afară, fie științifice, și pentru aceea ca să o poată explica

acelora cari nu le cunosc și a le aplica în împrejurări mai complicate și delicate cari se ivesc în starea lui socială.

Poporul Iudeu și Francmasoneria

Voiu căuta, în urma studiilor pe cari le-am făcut pentru cunoașterea acestei forțe oculte — Francmasoneria, să redau în linii generale diabolicul asalt pe care această asociație pregătește în umbră pentru distrugerea Bisericii și așezămintelor sociale.

Poporul Iudeu, ales de Dumnezeu prin legământ sfânt de-a fi pregătitorul drumului pe care avea să calce Isus — a fost cel dintâi popor care și-a trădat Dumnezeul, l-a ucis, pentru ca secole de-a rândul după aceea să ofteze după el adăstându-l cu încredere sau scepticism, să reclădească „Împărăția lui Israel”. A fost cel dintâi care nu i-s'a închinat, a căutat să-l ucidă cu pietrii, să-l învinovățească înaintea directorilor, să-l de-a afuriseniei Arhierilor, neliniștiți fiind până nu l-au văzut zăvorât sub piatră. De-atunci, conducătorii acestui popor — în mod conștient sau inconștient — țin departe masa acestui popor, Israel, de marea taină de pe muntele Calvarului, de Ierusalimul cel ceresc, care s'a întemeiat odată cu învierea Omului-Dumnezeu. Sămânța arhierilor, cari

au agitat spiritele poporului să ceară grațierea lui Varaba și răstignirea lui Cristos, dăinuiește încă, ținând mai departe într'o permanentă izolare poporul Israel, de Mântuitorul său, întărind zidul care poate va mai exista multă vreme între „Neamul ales” și Dumnezeuul său.

Poporul evreiesc nu s'a dat delă nimic în laturi pentru aducerea la îndeplinire a perceptelor Talmudului, carte, în care ura iudaică împotriva Creștinului (pe care ei îl numesc „goim”) nu cunoaște margini. În decursul vremii, ei au provocat vărsări de sânge, răscoale, greve, războaie în sânul popoarelor creștine, ca de pe urma acestora să poată profita ca și pescuitorii în apă turbure. Azi, conducătorii acestui popor și-au găsit cea mai modernă armă de-a continua acest războiu în contra crucii: *Francmasoneria*. Această asociație ocultă, pornită la început de niște zidari din Franța cu scop filantropic, a luat proporții uriase, și-a schimbat sensul, devenind aidoma fierei apocaliptice din scriptură, care are gura plină de blesteme și hulă în contra lui Dumnezeu.

Este știut de toți că Francmasoneria e o societate care

aparține evreilor, fiind o puternică armă împotriva Bisericii (mai ales Catolice) și-a statelor creștine. Oamenii creștini în această asociație sunt numai neputincioase unelte, cari lucrează mașinal, la ordinul șefilor. **Francmasoneria este cunoscută** mai bine din anul 1890, când celebrul scriitor Paul Rosen, într'un studiu al său „L'ennemie sociale” a denunțat lumii, fondul criminal al conducerii mase. Papa Leon XIII i-a adresat o brevă, mulțumindu-i părintește pentru energia sa morală de-a demasca antenele acestei periculoase organizații. Paul Rosen ocupase cel mai înalt grad în Francmasonerie, având titlul de „Grand Inspecteur Général du 33-e et dernier degré de la Franc-Maconnerie” — și ridicat astfel în vârful giganticei piramizi, putea să vadă toate dedesubturile ei. În această carte se poate constata că în secolul X.VIII și XIX în toate frământările sociale, Francmasoneria a avut rol covârșitor. Ea are 33 grade.

a) Pentru combaterea virtuții predicate de clerici, sunt gradele: Ucenic, Tovarăș, Maestru secret, Maestru Perfect, Secretar intim, Staroste și judecător, Intendent al construcțiilor, Ales al celor 9, Ales al celor 15, Cavaler ales.

b) Pentru combaterea moralei bisericești și sociale! Marele Maestru Arhitect, Arca regală, Perfectul constructor, Cavalerul Orientului, Prințul Ierusalimului, Cavalerul Orientului și al Occidentului, Crucea roză Marele Pontif, Venerabilul, Mare

Maestru, Noachitul și securea regală.

c) Pentru dărâmarea autorității bisericești și politice, a Episcopilor, Papilor și Patriarhilor, următoarelor înalte grade: Șeful Tabernacolului, Prințul Tabernacolului, Cavalerul Serpelui, Trinitarul, Comandorul templului, Prințul Secretului Regal—și Marele Inspector General.

Pentru o mai deplină lămurire, redau textul jurământului suprem, care se cere celui ridicat la al 33-lea grad — jurământ pe care Paul Rosen la un moment de revelație divină, l-a călcat eroic în picioare, punându-se mai departe în serviciul Bisericii Catolice și-a Patriei sale. Iată textul jurământului:

„Jur că nu voi avea altă patrie, decât patria universală. Jur că voi combate fără cruțare totdeauna și pretutindeni hotarele națiunilor, hotarele moșiilor, ale caselor și atelierelor, și granițele familiilor. Jur că voi răsturna, cu sacrificiul vieții mele, hotarul în care ucigașii umanității au tras în sânge și în noroiu, numele lui Dumnezeu. Jur că voi pune la contribuție întreaga mea existență la triumful fără capăt al progresului și al unității universale, și declar că profesez negațiunea lui Dumnezeu și-a sufletului”.

„Nici legea, nici proprietatea, nici religia nu se pot impune omului”.

„Și acum, frate, după ce Națiunea, Religia și Familia au dispărut pentru totdeauna pentru

ține în imensitatea operei Francmasoneriei, vino în brațele noastre, prea Puternice, prea Ilustre și prea Scump Frate, să împarți împreună cu noi autoritatea fără margini și puterea fără îngreșire pe care o exercităm asupra umanității!”.

(Va urma)

Ion Pușcașiu

Sfințirea clopotelor capelei greco-cat. dela Valea Hotarului.

În ziua de 10 I. c., una din marile dorințe ale credincioșilor greco-cat. dela Valea Hotarului (Sighet IV), s'a împlinit. În cadrul unei frumoase solemnități li s'au sfințit clopotele.

Cu această ocazie Păr. I. Ardelean a aranjat o frumoasă procesiune cu enoriașii săi din Iapa, care a mărit fastul serbării.

Actul binecuvântării s'a săvârșit, în mijlocul unui numeros public, de către Păr. protopop Vlad Darie delegatul Vicariatului, asistat de Păr. I. Ardeleanu și D. Pop.

Între cei de față s'a remarcat prezența primarului orașului Dr. Alexandru Filipciuc, a Dnei Văd. M. Ardelean, care a donat

1000 Lei în clopoté și Domnilor inv. dela lapa și dela V. Hotărului.

La sfârșitul serviciului divin Păr. Vlad a vorbit despre însemnătatea zilei iar Păr. Ardelean a mulțumit tuturor celor cari au luat parte la bucuria credincioșilor dela Valea Hotărului și celor cari prin concursul lor au contribuit efectiv la realizarea acestei bucurii.

Facă Domnul ca nu peste mult, să asistăm la realizarea celei mai mari dorințe a locuitorilor dela Valea Hotărului, la tânăsierea bisericeții de care au atât de mare lipsă.

D. Pop

Birou de plasare.

Congregația Mariană „Maica Indurărilor” vrea să deschidă un birou pentru plasarea servitoarelor române. Intr'adevăr e nevoie de un asemenea birou pentru că sărmanele fete de pe sate, ajungând la stăpâni streini de credință, morala și limba noastră, decad din punct de vedere

religios, moral și național. De aceea Congreg. Mariană vrea ca ea să plaseze servitoarele și pentru aceasta să înființeze și un cămin pentru servitoarele care nu pot fi plasate momentan. Fiindcă nu dispune de mijloace materiale orice ajutorare va fi bine primită și venită.

Agru din Satu-Mare reorganizat încă în anul trecut, luacrează cu zor. Adevărat că la organizare s'a depus o muncă grea și minuțioasă. Oamenii au fost aleși, cei mai buni dintre cei buni, cărora nu le-a venit greu, ca să i-se îndrepteze în rândul întâi ei, ca apoi cu atât mai ușor să poată îndrepta pe alții. În Satu-Mare, mulțumită Agrului, azi nu mai formează spectacol rar, lungul șir al advocaților, profesorilor, medicilor și altor intelectuali, cari se împărtășesc lunar. Dar munca acestor vrednici agriști se manifestează și în alte direcții. Capela publică din cimitir, în care se liturghisește zilnic este ridicată de Dnul Octavian Pop ajutat de Doamna Alexandria v. Pop ambi agriști. În această capelă cu rolul de crâznic

s'a însărcinat Dna Maria Dr. Doboși, alta agriștă ferventă.

De Crăciun ne-a venit vestea îmbucurătoare, că Agru din Satu-Mare plănuiește înființarea unui azil de noapte. În Satu-Mare nici laturea materială n'a format greutăți, cași la noi, Membrii Agrului din Satu-Mare au înțeles cuvintele evanghelice: „cu anevioie va intra bogatul în împărăția cerului”, dovada este că și pentru azilul de noapte sau găsit oameni, cari știu să jertfească. În fruntea lor stă acelaș Domn: Octavian Pop cu suma de 300.000 Lei, cum suntem informați.

O sumă de 100.000 Lei se va da pentru înființarea unui cămin de zi pentru copii.

E frumos !

Date statistice. În parohia Sighet III. în anul 1936 s'a născut total 65 copii, dintre cari 9 din alte parohii (în spital) iar 56 din parohie. Dintre cei 65 născuți 37 sunt băieți legiuți, 21 fete legiuite, 4 băieți nelegiuți (3 străini în spital) 3 fete nelegiuite (2 streine în spital). Total băieți: 41, fete: 24.

În decursul anului au fost înmormântate 137 de

persoane dintre cari 27 din parohie, iar 117 străini în spital.

În parohie s'au născut 56 de persoane, au murit 27 persoane, deci parohia s'a sporit cu 29 suflete.

S'au cununat 12 părechi. Religie mixtă: 1 mire ortodox. Dintre mirese 2 au fost gr. cat. rutene și una Romano-Catolică, dintre miri doi au fost ruteni.

Dintre cei botezați unul a fost de 14 ani, născut din părinți aconfesionali.

În 1 Februarie va apărea în editura Asociației din Sighet: **Fecioara înțeleaptă**, prețioasa carte a Doarei Dr. Irina Berinde.

Cugete pentru anul prezent.

Fiecare au este un dar dela Dumnezeu. Oare ce va face majoritatea oamenilor din acest nou dar dumnezeiesc ?

* * *

Dacă te lipsesc de ceva anii în tinerețe, te vor recompensa la bătrânețe.

* * *

Timpul ar fi un eminent învățător, dacă noi oamenii am vrea să rămânem numai învățăcei.

* * *

Un tinăr a pus întrebarea următoare unui sfânt: ce se fac, ca să devin sfânt ? Iată răspunsul: **Leapedă în fiecare an una singură din greșelile tale și vei săvârși o faptă eroică și vei vedea că timpul nu numai te îmbătrânește, dar te și sfințește.**

Tipografia și Librăria Asociației ptu Cultura Poporului Român din Maramureș

Hârtie și călimară
Toc, creion orice cerneală
Penițe, toc automat
Hârtie de pachetat
Tampoane și sugător
Hârtie în trei color.
Burete ce șterge bine
Și caiete cu foi fine
Creion Hardmut Kohinor
Tușuri în multe color
Cărți frumoase de lectură
Copcii, ace, gumă bună
Chipuri sfinte și rozare
Tipărituri parohiale.
Toate se găsesc aici
Veniți dar voi, mari și mici.

Pentru comitet răspunde: Titu Berinde

Calendar săptămânal.

17—23 Ianuarie 1937.

17. Dumineca Leproșilor

ap. Col. 3. 4. Evg. Luca 17. 12

G. Antoniu † 356

18. Luni atanasie și Cirul † 273

19. Marți C. Macarie † 391

20. Mercuri C. Eutimie

21. Joi C. Maxim Martir † 662

22. Vineri sp. Timotei

23. Sâmbătă M. Clement

Creștini cei răi. Sunt mulți creștini cari nu îndrăsnesc să se despartă de Biserică pentru că le este frică de pedeapsa lui Dumnezeu; dar nu vor să se lapede nici dn lume, pentru că ține la plăcerile ei păcătoase. Ei se roagă, pentru că li-e frică, dar nu se întorc de pe calea pierzării, pentru ei le place să se bălăcească în mlaștina păcatelor. Ei își zic creștini, dar sunt mai răi decât păgânii vailor!

Sfântul Ilarie

Din „Calendarul Bunului Creștin”. Mămăstirea Bixad.

